

posteljo. Ker je slutil, da mu je smrt pred durmi, dal se je hitro previditi s sv. zakramenti, trpel hude bolečine ves v božjo voljo udan, s čudno potrpežljivostjo, vsakemu, kdor ga je obiskal, dajal je najlepše nauke, in se, priporočivši mu v molitev, od njega za večnost poslovil. In tako je molil in trpel, dokler ni dne 7. januarija proti deseti uri zvečer zatisnil svojih očíj k večnemu počitku.

Piscu teh vrstic sicer ni bila sreča dana, biti navzočemu pri njegovi smrti, pa vsi, ki so bili zraven, trdijo, da tako blažene smrti še niso videli. Prijatelj, ki je bil zraven, mi pravi, da je molil do zadnjega, sam zahteval blagoslovljeno svečo, in tako ves v Boga zamisljen tudi, kakor upamo, v Bogu zaspal.

Dragi čitatelj, bral si menda, kako so si nepozabni škof Slomšek izbirali botra ali kuma za sv. birmo.

Brumna mati njim je namreč dala ta svet, naj si taistega zberejo, kateri bo pri izpraševanju krščanskega nauka najbolj odgovarjal. Glej, taka se je godila tudi piscu teh vrstic. Ko še sem mali fant slišal Ivanovega Franca tako glasno krščanski nauk odgovarjati, sicer že nisem potreboval več botra za sv. birmo, ker sem jo že opravil, pa potreboval še sem dobrega prijatelja in tovariša v življenju, in to se mi je hvala Bogu posrečilo, našel sem ga v pokojnem Horvatu.

Kar pa se rado druží v življenju, težko se loči v smrti, zatoraj pa vas prosim, gosp. urednik, da te vrstice natisnete prijatelju v spomin. Tebi, predragi France, ki že, kakor upam plačilo vzívaš za svoj trud, kličem: Tu na zemlji so se vendar kedaj pa kedaj v kaki zadevi križali najini nazori, prosi pri Očetu za nas, da pridemo vsi srečno tje, kjer bomo vsi ene misli in enega srea! Bučečovski.

## Gospodarske stvari.

### Toplota pri živini.

Živina si dela v hlevu sama precej obilno toplote. Zato pa se mora skrbeti, da ne vhaža v vseh kotih in na vseh oglih, temuč se v hlevu tako rekoč zadržuje. Vendar pa svežemu zraku ne smemo nikakor in nikdar braniti do živalij. Ko bi namreč to storili, škodovali bi živini s tem mnogo in več, kakor če bi bil hlev malo mrzleji.

Bolj, ko je mrzlo v hlevu, temveč je treba klaje, da se ohranijo živali pri istih močeh. Kdor tedaj natančno zvedeti želi, koliko naj krme položi in kako naj se ravna glede toplote, temu svetujemo, da si obesi v hlevu prav navaden toplomer. Ako kaže ta priprava, da je manje toplote ko 10 stopinj po Celziju, mora se precej več položiti, če češ, da ti ne trpi živina vsled pomanjkanja škode.

Bode se pa vprašalo, kako je mogoče, da gre pri nižji toploti več krme, ne da bi se priboljšek na kaki strani poznal? To se zgodi tako-le. Ne mali del živeža, katerega jemlje živina va-se, porabi se v to, da postane toplota v hlevu večja in sicer tolika, kakoršne potrebuje živina, da ne trpi vsled mraza. Ako je navadna toplota primeroma že zelo nizka, mora toliko večji del hrane v povišanje toplote služiti. Torej ni čudo, ako moraš v mrzlem hlevu nekoliko več krme podajati, kakor v toplem. Pa kakor gori omenjeno, svež zrak je za zdravje in rast živini tako potreben kakor n. pr. človeku. Brez tega ne bo ti nikdar živina lepa, gladka, polna in močna, polagaj ji, kar ali kolikor hočeš.

Razložek pri tej toploti v hlevih ravna se po živini. Konji, ki malokdaj na prosto pridejo, morajo imeti

najmanj dvajset stopinj po Celziju, oni pa, ki so navadno pri vozu ali pridejo drugači mnogo na zrak, imajo dovolj s 15°C. Večjo pozornost zahtevajo breje kobile in zrebeta, pri katerih ne sme toplota v hlevu pasti pod dvajset stopinj C. Najmanje zračne toplote potrebuje seveda živina posebno debela in dobro rejena; zadovoljuje se z desetimi stopinjami. Molzne krave in teleta pa že zahtevajo višjo toploto, tako okoli dvajset stopinj. Ovce z dolgo volno imajo dosti 12, ostrizene najmanj dvajset stopinj. Blizu tako je tudi pri svinjah. Kedar se redijo, zadostuje jim dvanajst stopinj — kedar imajo mlade, mora se toplota vzvišati na dvajset.

Toplejši hlevi, kakor gori navedene številke kažejo, niso ugodni, niso zdravi in nikakor ne pospešujejo jakovosti živine. Mleko je slabše, moči se izgubljajo, živina postane tako rekoč lena, počasna, ako ima v hlevu pretoplo. Le kedar se ta ali ona žival na debelo redi, tedaj je velika toplota na svojem mestu.

Ker je ta toplota v svojih mejah za živino neobhodno potrebna, a ovaža je nikdo drugi, ko živali same, očitno je, da se mora tudi krmenje po tej zahtevani toploti urediti, ker peči le vendar nikdo ne bo stavil v hlevu.

Gori se je omenil toplomer ali kakor se tudi imenuje gorkomer. V zdajnih časih pač že ni ta priprava, skoraj bi rekel ta hišna priprava, nikomur neznana.

Ozka cev, v njej nekoliko živega srebra in na vsaki strani črte s številkami. Nad temi številkami pa vidiš na jedni strani črko R, na drugi C, vsaj pri navadnih toplomerih. Večja ko je toplota, višje pa je živo srebro, in številka ob strani kaže, kako visoko stoji srebro in s tem, koliko stopinj ima toplota.

S to pripravo se hitro in natančno izve, kakšna je toplota tu ali tam.

**Kmetijska podružnica v Ljutomeru**, daje na znanje, da bode g. Iv. Belé, učitelj na vinorejski šoli v Mariboru, predaval o gnojenju vinogradov in o umetnih gnojivih in sicer dne 18. februvarija ob 3. uri popoldne v Ljutomeru v gostilnici g. Iv. Vaupotiča; dne 19. ob 3. uri popoldne v šoli pri Sv. Križu in 20. ob 3. uri popoldne v šoli pri Malinedelji. Vabijo se vsi vinorejci, kmetje in viničarji, da se obilno vdeležé tega pouka. Odbor.

**Sejmovi.** Dne 19. februvarija v Braslovčah, v Pišecah, pri Sv. Trojici v Slov. goricah, v Poličanah in na Zgornji Polskavi. Dne 22. februvarija v Teharji in pri Sv. Filipu v Veračah.

## Dopisi.

**Iz Braslovč.** (Pevsko društvo) v Braslovčah priredilo je dne 4. svečana t. l. veselico s tombolo in glediščno igro »Ubogi Alojzij« v gostilni g. Fr. Br. kjer se je gledalcev in sploh gostov vdeležilo mnogobrojno število. Zahvaliti moram v prvi vrsti jako izurjene igralce, kateri so tako vrlo in natančno brez pogrška vsak svojo nalogo izvedli. Potem zahvaljujem tudi naše vrle pevce, ki so nas s težkimi, a krasnimi pesmami pod vodstvom g. V. Rojnika razveseljevali. Ali s tem še moja zahvala ni končana. Posebej mi je še dolžnost zahvaliti častite goste iz sosednih župnij, in sicer gg. iz Vranskega, zlasti c. kr. sodnika, potem vrle Št. Pavlane z g. Kocuvanom, tajnikom bralnega društva v Št. Pavlu, kateri nas je v krepkem govoru pozdravil v imenu predsednika g. J. V. Hvala tudi došlim gostom iz Polzele. Vsem častitim gostom pa splošna zahvala,

da so se vdeležili s tem blagim namenom, da v zajemni ljubezni podpirate velevažna slovenska društva, katera ves svoj trud obračajo na blagostanje slovenskega naroda. — Le prehitro so nam potekle vesele urice, da smo se morali napotiti vsak na svoj dom, podavši si prijateljske roke na veselo svidenje. Predsednik.

**Iz Brezja pri Studenicah.** (Občinske volitve.) Častno ime je, »Gemeindevorsteher« biti, pa še boljše je poleg tega častnega imena tudi dobro plačilo; to je vedel in čutil dosedanji naš občinski predstojnik Jožef Košir. Mislil se je držati tega častnega imena in službe, češ, kaj mi mari za sitnosti, katere napravljam slovenskim volilec in okoličanom. Ali joj! Temu častnemu imenu se je dan nagnil in zvonček odklenkal. Že 18 mesecev je preteklo, kar so se veršile pri nas občinske volitve; toda z njimi ni bil zadovoljen župan, čeprav nas je pri hišnih številkah motil; se pritožil se je na namestništvo v Gradcu, zato ker je videl, da je na cedilu. Namestništvo zaukaže drugo volitev, ki se je vršila 20. malega srpana pretečenega leta, in zdaj se mu je še večja rana vcepila, ker je jednega odbornika zgubil in spet se je pritožil na namestništvo. Pa iz Gradca je došel žalosten odgovor. J. Kožir je lahko stokal: kaj mi bo zdaj moj zvesti podpornik Baumann v Peklu rekel? Nov predstojnik more biti izvoljen! 4. dan tega meseca je bil zanj otožen dan, ker je moral službo in častno ime oddati. — Izvolili smo verlega narodnjaka Jurija Špeca: upamo zdaj, da bodo zginile tožbe in sovraštvo ter božji mir med nami prebival. Znaprej narodno uradovanje! To si novo predstojništvo srčno želi.

**Iz Braslovč.** (Pevsko društvo) imelo je dne 7. prosinca svoj 11. občni zbor v gostilni g. Brišnika. Zbralo se je dokaj gostov domačih in tujih. Zborovanje pričelo se je s pristrčnim pozdravom predsednika, sledilo je vpisovanje novih udov, kojih je ta dan 13 pristopilo, toraj naše pevsko društvo šteje danes 66 udov in sicer 36 izvršujočih, 30 podpornih z enim ustanovnikom. Zatem je sledila volitev novega odbora za društveno leto 1894. Vč. g. M. Stoklas so predlagali, naj se voli prejšnji odbor: enoglasno izvoljen je za predsednika g. F. Sporn, podpredsednika g. J. Pauer, denarničarja č. g. kaplan F. Pečnik, tajnika in kapelnika g. Vinko Rojnik ter odbornika J. Strnad in F. Rojnik. Vsi odborniki so volitev sprejeli in ob enem obljubili vedno delovati za blagor društva. Potem se je vršila vesela igra »Mutec«, ki se je v pohvalo in ploskanje gledalcev končala, kajti vsi igralci so svojo nalogo dobro izvršili. Sedaj so nastopili pevci, mešani in moški zbor, ter so nas tudi s svojimi lepimi, narodnimi pesmami lepó rasveseljevali, in mislim, da ni človeka, kateremu še količjak srce bije, da bi mu lepo vglajeno petje ne ganilo srca; lepe cerkvene in narodne pesmi, katere zdaj slišiš v Braslovčah, te kar kvišku vzdigujejo. Če pomisliš, kako je bilo in kako je zdaj: kakor po noči postane dan in za mrzlo zimo lepa spomlad, tako se je v Braslovčah spremenilo petje. Res, dragi pevci, mnogo vas je, ki se od daleč trudite v mrzlih in temnih nočéh, pa pomislite, da vaš trud ni zastoj, kajti se vam bode trud stoterokrat poplačal, če ravno ne v denarjih, pa v hvaležnih srcih; saj ne bode nikdar pozabljeni, tedaj le tako naprej in v to pomozi Bog!

**Iz Rogaškega okraja.** (Zguba nad zgubo.) Da pri zadnjih volitvah nismo dosegli večine v okrajnem zastopu, je nezgoda, vendar bolj vznemirja celi okraj to, da zgubimo svojega blagega g. dekana. — Ko se je goreči škof, sv. Martin, selil v nebesa, stali so njegovi učenci žalostni krog njega ter so z enim glasom tožili: »Oče, zakaj nas zapuščas, ali komu nas potrte prepuščas? Napadali bodo tvojo čredo zgrabljivi volkovi, kdo nas bo branil njih žrela?« Tako se sliši sedaj tudi tukaj

od vseh stranij dekanije enoglasno toževanje: »Oče, zakaj nas zapuščas, ali komu nas potrte prepuščas?« Gospod dekan so bili zares v polnem pomenu »dobri pastir«, ne le svoji nadžupniji, temveč celemu okraju. Branili so čredo zgrabljivih volkov tako v cerkvi, kakor v javnosti. Koliko dobrega sadu je prinesel le samo sv. misijon; kako lepo se razcveta bratovščina sv. rožnega venca; oboje trud njihove gorečnosti. Kaj pa naj rečem o njihovem delovanju za gospodarstven in narodni prospeh ljudstva? Kjerkoli je slo za te njegove koristi, tam si jih videl in slišal. Sami med zgrabljivimi volkovi so brez strahu branili pravice vernega naroda svojega in ga obranili marsikatere krivice. In sedaj — v sredi med bojem: »Komu nas potrte prepuščas!« Tu mi pridejo na pamet besede papežve iz pogovora z nekim belgijskim škofom. Hvalili so sv. Oče belgijsko duhovništvo, kako se je pogumno borilo zoper pogubni liberalizem ter na koncu pristavili z živahnim glasom: »Da, so rekli, sv. Frančišek Ksav. je zahteval misijonarjev od sv. Ignacija; ni pa pisal: pošlji mi Španjolcev, Francozov; pisal je: daj mi Belgov! In jaz pravim, v tem boju zoper socializem: Dajte mi belgijskih duhovnikov, ki se žrtvujejo za narod, ki gredo med ljudstvo!« Kaj pa ti praviš rogaška dekanija? Enoglasno: »Dajte mi — g. Tombaha!«

**Iz Negove.** (Raznoterosti.) Dne 15. avgusta leta 1893 obhajali so Negovci primicijo preč. g. novomašnika Jak. Kozar-ja. V cerkvi primerno slovesno, v utici vse v najboljšem krščanskem in slovensko narodnem duhu. Slava! Negovčani so določili svoj prvi sv. misijon obhajati letos in precej v že določenem času: od anglejske nedelje naprej. Priprave so vže v cerkvi, v župnišču; tudi za misijonski križ negovska mladina hvalevredno prinaša in vlaga svoje milodare. Čast! Časniki raznašajo neko neresnično vest ali razglas: da se pre. Negovska šola razširjuje v sulferajnsko? Tež vesti podpisani v imenu vseh Negovcev odločno ugovarja: »Šola Negovska še je naša, ona še je krščanska in slovenska, ona je dovolj prostorna za naše otroke ter ni treba, da bi jo razširjal »sulverein«. Ako pa si to znabiti prizadeva zdajni šolski vodja s pomočjo katerega uda šolskega krajnega sveta Negovskega in s pomočjo nekaterih nebodijhtreba Osečanov itd. — njemu in vsem tistim tukaj očitno in odločno pravim: da zidajo hišo na pesek. Postavno vsolana šolska mladina Negovska ima dovolj prostora. — Bela žena pokosila nam je letos tudi veleblagorodno gospa Vilhelmino Steinbrenner, soprogo gospoda Vinc. Steinbrennerja, direktorja Negovske grajsčine. Naj počiva v miru!

Alojzij Šijanec.

**Iz Prihove.** (Ropar Krivec vjet.) Dne 9. t. m. mi je pravil nekdo: »Zdaj se ni treba več bati Krivec-a; prašam, zakaj ne. Vlovili so ga in ga prignali v Konjice k sodniji. Ljudje so kar trli za njim k sodniji; nekateri so ga tudi poznali. Sodnijo so zaprli in niso pustili ljudij noter.« Mož nadaljuje: »Jaz sem se hotel popolnoma prepričati in sem prašal moža, ki je iz Zg. Polskave, in ta mi je pripovedoval tako: Na Zg. Polskavi so ga dobili pri nekem črevljarju, h kateremu je Krivec zahajal, da mu je obutalo popravljal; zadnjič pa mu je črevlje šival. Preden pa je črevlje zgotovil, bil je tako posten, da je žendarjem naznanil, kdaj bode Krivec prišel po nje. Tisti dan so žendarji prišli k črevljarju patrolirat, toda Krivec ni bilo po črevlje. Dva žendarja pa sta baje 3 dni in noči stala v hiši, vsak na eni strani vrat. Tretjo večer je prišel Krivec in rahlo potrkal na vrata. Črevljar mu je odprl in ko je Krivec vstopil v sobo, popadla sta ga žendarja vsak za eno roko in ga držala tako dolgo, da je črevljar našgal luč, in potem sta ga vklenila in odpeljala v Maribor; od ondod pa so ga dne

9. t. m. trije žendariji prpeljali v Konjice, jeden žendar je šel pred njim, dva pa za njim. Tega ptiča so dolgo lovili. Doma je v Ugovcih, Čadramske župnije in klavl se je največ po Kebeļu, Čadramu, po Prihovi in se bližnjih župnijah, kjer je povsod imel zaveznikov dovolj, kateri so ga skrivali. Ti zavezniki so bolj ubogi ljudje in jim je »šenkaval« denar in se menda prnesel kako pečenko in še kaj več, in to je bilo dovolj tem, da so ga jemali pod streho ter ga skrivali. Tudi je neki zahajal v Konjice, in kjer je pil, dejal je pod čašo podpis: »Tukaj je pil danes Krivec«. Oblačil se je vsak čes drugače, zdaj kot gospod, zdaj kot kmet in spet zdaj kot kak capin, da ga nismo mogli spoznati. Ko so ga v teh krajih žendariji pridno zasledovali, skrival se jim je po lesu; kedar pa je bilo nevarno, šel je na Dunaj ali pa v kako drugo mesto. Njegovih tovarišev so »lepo« število že polovili. Zdaj bo menda mir.« Ljudstvo govori: Ko ga le gosposka ne bi več izpustila na svetlo, ampak da bi ga dala ne v posojilnico, ampak v posilnico, ker je nevaren človeški družbi, posebno nevaren bi bil tistemu črevljarju za življenje, ki ga je izdal. Krivec je tat in ropar, ker je marsikomu že pretil s smrtjo, če mu ni dal denarjev. Tako pripovedujejo, da je storil z nekim Pohorcem, ki je prodal vole. V sobi je terjal od njega in žene denarja in kazal nož, samokres itd. Zdaj, ko so ga dobili, imel je pri sebi dva revolverja in neki samo en novič.

**Iz Slov. goric.** (Marsikaj.) Slušimo, da pojde nekdanj železnica po veselih Slovenskih goricah. Marsikdo se oziroma na obilne stroške pri nas tega boji; vendar ta strah ni opravičen; saj železnica bi Slov. goricam mnogo koristila in delala čast temu krasnemu delu naše slovenske domovine, tudi gledé na mnoge tujce, ki bi semkaj prihajali to in ono kupovat. Ker se bo železnica, mislimo, gotovo gradila, bilo bi vsem možem svetovati, da bodo v tem prevadni; ne odobravam pa mislij g. Koserja pri Sv. Lovrencu, naj bi hlapon dréal od Radinec na Ptuj, to bi pač ne bila ravna črta od Dunaja na Krapino! — G. V. Zorman, zastopnik »Concordije« je postal že tak gospod, da na semnjih kakemu židu pomaga hvaliti — židovsko robo! — K Sv. Benediktu so dobili za župnika preč. g. Franceta Zmazka, dosedaj župnika pri Sv. Urbanu blizu Ptuja. Postenim faranom Sv. Benedikta prav iz srca čestitamo, da dobijo v osebi novega župnika za vse dobro vnetega duhovnika; naj bi prišleca spoštovali in mu delali veselje do smrti! — Nekje v Žrjavcih se nahaja zopet drug zakoten pisac, nekdanji učitelj Vrbanč. Svetoval bi mu, da s svojo zakotno pisarijo ne jezi slovenskih rodoljubov, ker ne najde odmeva pri c. kr. sodnji!

**Iz Ptujskega okraja.** (Zahvala Lurški Mariji.) Jaz Jurij Žiher, posestnik na Mejah, sem bil vsled prehlajenja silno zbolel tako, da sem bil v smrtni nevarnosti. V tem položaju sem sicer rabl različna zdravila, kar pa vse nič ni pomagalo in se je bolezen hujšala vedno bolj, tako, da nisem več imel upanja, da se ozdravim. V tej sili se spomnim na Lurško Marijo v Ptuj pri Sv. Petru in Pavlu. Njej se s srčnim zaupanjem priporočim, naj bi mi ona sprosila od Boga ljubo zdravje, ako je božja volja. Na bolniški postelji sem se njej zaobljubil, da ako bom po njeni priprošnji zopet ozdravel, da brž ko mogoče, bodem šel na Ptuj in bom naročil pred njenim oltarjem sv. mašo darovati v čast Vsemogočnemu in njej, brezmadežni Devici; potem bom pa naznanil pobožnemu občinstvu njeno čudodelno moč in pomoč. Bil sem nslisan. Hvala usmiljenemu Bogu in Lurški Materi božji! V kratkem sem do dobrega ozdravel in sem spolnil svojo obljubo v Ptuj pri Lurški Mariji. Zdaj pa še prosim Vas, g. urednik, da blagovolite te vrstice priobčiti v »Slov. Gospodarju«, da se spolni

moja zaobljuba in da se tudi drugi v enaki sili in potrebi gotovo smejo z zaupanjem zateči k Lurški Mariji v Ptuj pri Sv. Petru in Pavlu.

## Politični ogled.

### Avstrijske dežele.

**Dunaj.** Krščanski možje so zahtevali v mestnem zastopu, da se naj pozidajo šolske kapele, kamor bi otroci po nedeljah in praznikih hodili k službi božji; pa judovsko-liberalni večini se ta naprava zdi predraga, ker se prav in samo njej zdi predraga. Za notranje mesto se vedno liberalci ne morejo dobiti naslednika dr. Žaku. Avstrijski škofje se snidejo leto na posvetovanje v začetku aprila na Dunaju.

**Češko.** Nekateri češki veleposestniki delajo na to, naj se ustavovercem od 70 njihovih poslanskih sedežev prepusti 20 v deželnem zboru. Ali je tega kriva koalicija ali pa Mladočehi?

**Stajarsko.** Občni avstrijski katoliški shod bi letos naj bil v Gradcu, ali graški katoličani so pre odklonili to čast in breme. Minister za uk in bogočastje je dal zapreti tehniko, to je veliko šolo za inženirje. Profesori so baje prestrogi, dijaki pa hočejo biti preveliki gospodje. O deželnem zboru poročamo nekoliko na prvi strani.

**Koroško.** Nemško katol. konstitucionalno društvo je priredilo letos že dvojno zborovanje in sicer v Steinfeldu za kmete in v Velikovecu za obrtnike. Naj bi se res nemški katoličani vzdržali in s slovenski v poglaviti rečeh skupno delovali! Dr. Steinwender bo gotovo zopet izvoljen v Beljaku dne 3. marca; bodo že pomagali liberalci, s katerimi on in njegovi pristaši vkup potegujejo, kedar se gre proti kat. cerkvi in Slovanom.

**Kranjsko.** Pretekli ponedeljek je obhajal na Dunaju grof Hohenwart svoj sedemdeseti rojstni dan. Nekateri veljavni možje, med temi 12 volilcev, iz Radovljiskega okraja, katerega on zastopa, poslali so mu poprejšnje dni nezaupnico. Na Dolenjskem je te dni prvokrat slovesno zborovalo »Dolenjsko kat. politično društvo«. Naj vrlo uspeva!

**Predariško.** Deželni poslanci so hoteteli vladi priporočati, naj pri deželnih brambovcih nikdo ne avanzira, kdor se je kedaj bil v dvoboju in naj se gleda na natančno izpolnjevanje verskih dolžnostij; pa naenkrat pride povečje z Dunaja, naj se zborovanje preloži. Poslanci se gotovo s tem ne bodo dali preplašati.

**Bukovina.** Židovski liberalci hočejo, naj se odstrani deželni predsednik baron Krauss in zakaj? Mož je pravičen in na prste gleda različnim sleparjem, zlasti židovskih je tamkaj odveč.

**Hrvaško.** Predsednik jugoslovansko akademije, častni kanonik dr. Rački je 13. t. m. z Zagrebu umrl. Neizbrisljive so njegove zasluge, zapisane v zgodovino hrvaškega naroda. Ves narod hrvaški te dni žaluje in narod slovenski z njim.

**Ogersko.** Takozvani liberalni katoliki so te dni v Budapešti sklicali shod, ki se naj izreče za civilni zakon in sploh za sedanjo Wekerlevo vlado. Pa liberalnih katolikov je prišlo samo tri sto. Kaj se ti proti deželnemu katoliškemu shodu, katerega se je vdeležilo blizu dvajset tisoč katolikov iz vseh delov dežele? V Temešvarskem komitatu mislijo odpustiti 68 učiteljev, ker madjarski ne znajo. Wekerlevi privrženci sovražijo vse, kar je katoliško ali druge narodnosti.